

[Holger Eriksen.]

Jeg undersøge, dels om loven er blevet overtrådt, dels om der er anledning til at søge den ændret. Der kunne simpelt hen ikke svares på anden måde. Det synes jeg også må stå klart for de ærede forespørgere, og derfor forbavser det mig meget, at den ærede ordfører anvender så uhyre lang tid til at beskæftige sig med det rent juridiske problem, hvorvidt amtsrådene har haft ret til at handle, som de har.

Men i øvrigt har jeg den opfattelse, at hensigten med denne forespørgsel har været, at den højtærede minister skulle svare efter princippet: goddag mand — økseskaft. Man spørger officielt, om ministeren vedstår sin udtalelse i dagspressen, medens det, man i virkeligheden forlanger af ministeren, er, at han skal tage standpunkt ikke til amtsrådenes ret til at kontrollere fastsættelsen af ligningsforholdet, men simpelt hen til spørgsmålet om jordbeskatningen i almindelighed, hvilket er noget helt andet. Jeg synes ikke, man på grundlag af en sådan forespørgsel har ret til at forlange, at en minister uden videre skal svare på det. Efter den tale, vi har hørt i dag, er der ikke spor af tvivl om, at forespørgslen i sig selv er det sekundære, medens det primære har været at få lejlighed til at slå et slag for afskaffelse af eller i hvert fald nedbringelse af skatten på fast ejendom og naturligvis i særdeleshed skatten på fast ejendom i landkommuner. Det er jo ingenlunde noget nyt. Vi har her i tinget hørt det ærede medlem hr. Thisted Knudsen holde den samme tale før, selv om jeg må indrømme, at udtrykkene denne gang er blevet forstærket, hvad man på forhånd skulle regne med var utænkeligt. Nu er det imidlertid ikke talens voldsomhed, der bestemmer dens argumenters værdi, og jeg tror i og for sig ikke, at det ærede medlem har haft mulighed for igennem denne tale at gøre befolkningen begribeligt, at der i denne sag foregår noget som helst uretfærdigt. Det ærede medlem talte ganske vist om en uro, der var til stede. Ja, det er der da ikke noget forbavsende i. Når Landboforeningerne udsender den ene skrivelse efter den anden og på det kraftigste henstiller til sognerådene at foretage ændringer, så fremkalder det i sig selv en uro,

uden at man kan bruge denne uro som bevis for, at der foregår noget galt.

Det ærede medlem fremsatte også en flot udtalelse om, at de faste skatter er steget mere end de personlige skatter. Denne påstand kan ikke holde. Hvis vi tager en længere årrække — jeg skal ikke gå ind på et enkelt år — er det en kendsgerning, at de personlige skatter er steget betydelig mere end skatterne på fast ejendom. Det ærede medlem kunne naturligt have ladet dette ligge.

Det ærede medlem blandede også andre sagen uvedkommende ting ind i sin tale. Han talte om, at den nye forhøjelse af ejendomsskyldpromillerne i byerne er udtryk for en skat på boligen. Det ærede medlem ved eller bør i hvert fald vide, at det er der aldeles ikke tale om. Det ærede medlem ved, at hans eget parti og det konservative parti, som han arbejder sammen med, gik ind for, at grundejerne skulle have haft noget mere af den stigning, der kunne fremkomme i huslejen. Det, vi var uenige om, var i virkeligheden kun, om grundejerne skulle have lov til at tilegne sig denne lejeforhøjelse, eller om den skulle gå til kommunen, hvorigennem man kunne nedsætte lejen for en hel række skatteydere og for så vidt skaffe dækning derfor. Altså, jeg tager afstand fra historien om, at det er skat på boligen.

Jeg må også tilbagevise påstanden om, at grundbeskatningen for landets vedkommende er en særskat på landbrugets produktion. Den grundskat, der er på jord, er i virkeligheden at sammenligne med en samfundsprioritet, der er indskudt i jorden. Hvis man afskaffede den, så er det naturligvis rigtigt, at det ville gavne de øjeblikkelige skødehavere, men det er lige så rigtigt, at den i løbet af meget, meget kort tid ville blive opslugt af kapitalen, således at gældsbyrden ville blive så meget større, og så ville landbruget have akkurat de samme forhold at arbejde under, bare med den forskel, at man nu måtte betale mere til kapitalen og mindre til samfundet, hvorved det øvrige skattetryk ville blive større, end det er i øjeblikket. Det er ting, som det ærede medlem har glemt at tage med i betragtning.

Endelig kommer jeg til en udtalelse, som